

people like to spend all their time making judgments and coming up with opinions on you. People care only about their problems and you aren't their problem. This is because people are very flawed too. I had to say "too" because when we keep caring about what others think of us, we actually forget that everyone makes mistakes. The same people you think are judging you are not perfect. They're humans too. So, fourth rule – forceful mindfulness. It's time to move forward and do what you love, no matter what. Instead of worrying about what others think of you, be mindful of what's happening in front of you. So, embrace uncertainty and don't be afraid to make mistakes. Accept that the future is scary, yet can bring you unexpected goodness in your life.

Personality is shaped by both genetic and environmental factors; among the most important of the latter are cultural influences. Culture consists of shared meaning systems that provide the standards for perceiving, believing, evaluating, communicating, and acting among those who share a language, a historic period, and a geographical location. Culture is transmitted via language, media messages, cultural practices and institutions, and through the modeling of behavior. Our personality cannot be separated from the broad social and cultural context where it develops and is expressed. Personality is completely interdependent with the meanings and practices of particular language and cultural contexts. Young people develop their personalities over time through their active participation in the various social worlds in which they engage.

Literature

1. Jantz Gregory L. Nine things that dependent people will do/Gregory L. Jantz//
[Electronic resource]: <https://www.psychologytoday.com/blog/hope-relationships/201601/9-things-dependent-people-will-do>

Валерія Сергіївна Гримайло – студентка III курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Валентина Анатоліївна Василенко** – професор
кафедри гуманітарних дисциплін Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат філологічних наук, доцент

ВУЛЬГАРИЗАЦІЯ ЯК ЯВИЩЕ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО МОВЛЕННЯ

За статистичними даними, українська мова займає за кількістю її носіїв 25-те місце. Вона є також третьою за поширеністю серед слов'янських мов. В Україні близько 31 мільйона осіб спілкуються українською мовою. В останні роки ця цифра поступово зростає.

Українська мова — не лише засіб спілкування, а й скарбниця духовного і культурного спадку українського народу. У витворених

протягом віків різноманітних формах буття української мови зберігаються історична пам'ять і досвід нації, глибинні витoki її світоглядних і моральних цінностей, віддзеркалюються національні традиції і узвичаєння, звичаї і навички, тобто ознаки, що притаманні саме цій спільноті і тому є унікальними складовими національної ідентичності. Одночасно українська мова створює мовний простір, який є природнім середовищем буття української нації. Його збереження є неодмінною умовою самого її існування і базовою матеріальною гарантією забезпечення мовних прав українців [1, с. 59-61].

Українська мова, як і будь-яка інша розвинена мова, крім слів питома національних, що становлять її основу, містить певну кількість слів іншомовного походження. Окрему групу серед чужомовних запозичень в українській мові становлять лайливі слова, різного виду вульгаризми. Тому завдання нашої статті – спробувати проаналізувати вульгаризацію як явище сучасного українського мовлення.

На думку деяких дослідників, вони прийшли до нас із російської мови унаслідок інтенсивних контактів між двома народами. Щодо того як вони укорінилися в нашої мові існує декілька версій. А ми знаємо, що коли в мові щось з'являється і починає жити, то за цим стоять певні соціальні процеси.

Українські народні звичаї накладали суворе табу на вживання матірних слів, у ставленні до них спостерігається різка відмінність між українською та російською етнічними культурами. Той ступінь вульгаризації, якого зазнала російська мова за радянської доби, належить до незаперечних ознак загальної соціальної деградації суспільства.

І лінгвісти, і громадські діячі відзначають, що лише тоді можна говорити про всебічний розвиток української мови, коли вона функціонуватиме в усіх сферах спілкування.

Сучасне побутово-розмовне мовлення має наддіалектний загальнонаціональний характер. Водночас до нього проникають елементи вузьколокальних утворень – територіальних діалектів, а також соціолектів, жаргонів, аргю. Соціальні діалекти – це варіанти національної мови, пов'язані з існуванням соціальних груп.

Крім функції образи, ненормативна лексика виконує функцію мовної гри. Що стосується політиків, то вони, за спостереженнями, частіше вдаються до такої лексики в прямому, образливому значенні. Сьогодні також дуже поширеним є явище, коли керівники, спілкуючись з підлеглими використовують мат.

Сьогодні є досить актуальним говорити про молодіжний сленг. Залежно від сфери вживання сленги, у тому числі молодіжні, можна поділити на дві групи:

- слова та вирази, що є зрозумілими кожному носію мови;
- маловідомий сленг, що є характерним для певного кола молодих людей [2, с. 21-23].

Лексичний склад сучасної молодіжної мови є досить строкатим, оскільки може поєднувати в собі не лише жаргон окремих соціальних груп, а й діалекти та елементи мови емігрантів. Сучасний молодіжний сленг як різновид соціального діалекту за своєю суттю той самий, що й попередніх років, тобто у ньому прослідковується певна наступність [3, 165-178].

На нашу думку, від того, наскільки буде молоде покоління готове взяти на себе відповідальність за розвиток держави, як активно і конструктивно приєднається до суспільних процесів, наскільки ініціативно братиме участь у розв'язанні нагальних проблем і завдань, значною мірою буде залежати доля країни, завтрашній день якої належить саме молоді.

Література

1. Василенко В. А. Комунікативна компетенція як соціолінгвістична проблема / В. А. Василенко // Матеріали за 8-ма міжнародна научна практична конференція «Безсечите изследвания-2012». – Том 14. – Філологічни науки. Политика. – София. «Бял ГРАД-БГ» ООД. – С. 59-61.
2. Василенко В. А. Етноцентризм мовного сприйняття світу / В. А. Василенко // Матеріали науково-теоретичної конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів факультету іноземної філології та соціальних комунікацій СумДУ 18-23.04.2011р. – Ч. 2. — Суми : СумДУ, 2011.— С. 21-23.
3. Культура и молодежь: Сост., пробл., перспективы: Материалы круглого стола, 11 марта 2004 г. / Под общ. ред. Гуляева В. Н. – М. : Акад. тр. и социал. отношений, 2004. – 199 с.

Аліна Василівна Деменко – студентка III курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Валентина Анатоліївна Василенко** – професор
кафедри гуманітарних дисциплін Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат філологічних наук, доцент

КУЛЬТУРА УКРАЇНСЬКОГО МОВЛЕННЯ СТУДЕНТІВ СУМСЬКОЇ ФІЛІЇ ХНУВС: МОВНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ

На сьогодні українська мова у своїй літературній формі набула значного рівня розвитку. Нею створено багату оригінальну літературу, перекладено найвидатніші твори світового письменства. Вона має досконало опрацьовану граматику, сформовану науково-технічну термінологію, розвинену стилістичну систему, здатну забезпечити